

Sygn. akt I 1 C 1211/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni

Wydział I Cywilny - Sekcja d.s. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

Protokolant: sekr. sąd. Monika Welka

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2017 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa: **(...) S.A. w G.**

przeciwko: **J. K.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) S.A. w G. na rzecz pozwanego J. K. kwotę 377 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. K. kwoty 527,51 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot i dat w pozwie wskazanych oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, iż na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej dostarczał stronie pozwanej energię elektryczną do lokalu wskazanego w przedmiotowej umowie. W związku z wykonywaniem usługi wystawił i doręczył stronie pozwanej faktury:

- faktura VAT nr (...), która stała się wymagalna dnia 2015-02-04

- faktura VAT nr (...), która stała się wymagalna dnia 2015-02-09

- faktura VAT nr (...), która stała się wymagalna dnia 2015-02-20

- faktura VAT nr (...), która stała się wymagalna dnia 2015-04-03

- faktura (...) nr (...), która stała się wymagalna dnia 2015-04-03;

Strona pozwana nie wywiązała się jednak z obowiązku zapłaty. W związku z powyższym na należność dochodzoną pozwem składają się:

a) kwota 141,57 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...) wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od dnia 2015-02-05 do dnia zapłaty;

b) kwota 40.59 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...) wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od dnia 2015-02-10 do dnia zapłaty;

c) kwota 81.46 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...) wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od dnia 2015-02-21 do dnia zapłaty;

d) kwota 223.30 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...) wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od dnia 2015-04-04 do dnia zapłaty;

6) kwota 40.59 zł tytułem niezapłaconej faktury nr (...) wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od dnia 2015-04-04 do dnia zapłaty;

W sprzeciwie od wydanego w sprawie w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc, iż nie miał żadnej świadomości o istnieniu w stosunku do niego tytułu egzekucyjnego jak i wszczęciu przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego, dopóki nie zwrócił się do ZUS o przedłożenie mu kopii dokumentów stanowiących podstawę potrąceń. Dopiero z owej dokumentacji powziął wiedzę o osobie wierzyciela, istnieniu nakazu zapłaty z dnia 5 listopada 2015 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 18 stycznia 2016 r., jak również o toczącym się postępowaniu egzekucyjnym. Z uwagi na powyższe podniósł zarzut naruszenie przepisów ustawy - Kodeks postępowania cywilnego - polegający na pozbawieniu go możliwości uczestnictwa w toczącym się postępowaniu z uwagi na kierowanie do niego w sprawie korespondencji na adres pod którym nie zamieszkuje, gdyż adres przy ulicy (...) dotyczy nieistniejącej od wielu lat nieruchomości budynkowej, która została rozebrana. Pozwany zarzucił, że powód miał tego pełną świadomość. Pozwany podniósł także, że jest on zameldowany w G. przy ulicy (...). D. 241 A od wielu lat, co potwierdza ogólnodostępna baza ewidencji ludności.

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 19 maja 2016 r. sprawa niniejsza została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi (k. 12). Wcześniej, Sąd ten postanowieniem z dnia 18 stycznia 2016 r. (k. 7) nadał wydanemu w dniu 5 listopada 2015 r. nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności.

W piśmie z dnia 20 grudnia 2015 r., po otrzymaniu opisu pozwu wniesionego w niniejszej sprawie pozwany podniósł, iż należności dochodzone przez powoda zostały przez niego naliczone bezpodstawnie. Uzasadniając swoje stanowisko podał, że stał się właścicielem nieruchomości przy ulicy (...) w drodze spadku. Jednak, jako że nie zamierzał użytkować przedmiotowego budynku, który przeznaczono do rozbiórki, w dniu 28.07.2014 r. złożył powodowi pismo stanowiące wypowiedzenie umów o (...) oraz (...). Zarzucił, że jako właściciel nieruchomości przy ul. (...), nigdy nie zużył 1 K. energii elektrycznej. Nadto, jako konsument, złożony powodowi w dniu 28.07.2014 r. oświadczenie o wypowiedzeniu umów pozostawał w przekonaniu, iż powód jako profesjonalista dokona ze swej strony wszelkich czynności faktycznych i prawnych zmierzających do demontażu instalacji przesyłowej oraz pomiarowej (liczników). Pozwany nie został poinformowany o konieczności podjęcia jakichkolwiek dodatkowych czynności prawnych, w szczególności wobec spółki siostry powoda - (...) S.A. Wyjaśnił, że w związku z tym, że na podstawie udzielonych w umowie upoważnień, pozostawał w stosunkach prawnych jedynie z powodem, miał prawo założyć, iż ten, jako profesjonalista, w jego imieniu dopełni wszelkich formalności w zakresie rozwiązania umowy i demontażu infrastruktury. Podał też, że instalacja przesyłowa została zdemontowana pod koniec września 2014 r., na co nie posiada jednak dokumentacji. Pozwany wyjaśnił, że w międzyczasie został poinformowany przez pracownika powoda, iż winien dodatkowo złożyć wniosek o demontaż liczników. Pomimo niezrozumienia celowości składania dodatkowych, poza samym wypowiedzeniem, wniosków - w dniu 15.10.2014 r. złożył prośbę o demontaż liczników energii elektrycznej. W odpowiedzi na pismo uzyskał odpowiedź, iż dopiero to pismo, stanowi formalne wypowiedzenie umowy w zakresie poboru energii, a umowa zostanie rozwiązana z dniem demontażu układów pomiarowych. Pozwany, w dalszym ciągu pozostawał w uzasadnionym przekonaniu, iż uczestniczy w grze biurokratycznej. Liczniki zostały zdemontowane z dniem 22.10.2014 r.

Pozwany zarzucił, że faktury, którymi obciążył go powód i na których opiera niniejsze roszczenie obejmują okres od dnia 01.10.2014 r. do 31.12.2014 r., a więc czas w którym na nieruchomości nie było już infrastruktury przesyłowej.

Podniósł też, że powód nadużywa w przedmiotowej sprawie pozycji monopolistycznej, jaką niewątpliwie posiada na rynku, jego żądanie stanowi nadużycie prawa w stosunku do pozwanego, który jako konsument zachował się uczciwie, lojalnie i w sposób zgodny z powszechnie przyjętą praktyką, składając w lipcu 2014 roku oświadczenie o wypowiedzeniu umów.

Pełnomocnik pozwanego wskazał też, że wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego z kwocie 1.500 zł uzasadniony jest umową z klientem, uzasadnioną nakładem pracy pełnomocnika nieadekwatnym do stawek wynikających z norm przepisanych uzależnionych od wartości przedmiotu sporu.

W piśmie z dnia 30 stycznia 2017 r., powód wniósł o przeprowadzenie dowodu z poświadczonych za zgodność z oryginałem umów rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej nr (...), nr (...) oraz nr (...) wraz z ich integralnymi częściami na okoliczność istnienia zobowiązania, zleceń OT nr (...) oraz nr (...) na okoliczność daty zdemontowania liczników założonych u strony pozwanej oraz daty końcowej, do której strona powodowa naliczyła stronie pozwanej opłaty. Jednocześnie powód wyjaśnił, że przeprowadzenie ww. dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy, stąd wniósł o niepomijanie ich w przedmiotowym postępowaniu.

Pełnomocnik powoda podał, że strona powodowa w całości podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko przedstawione w pozwie, a także kwestionuje wszystkie okoliczności podnoszone przez stronę pozwaną, za wyjątkiem wyraźnie przyznanych. Wskazał też, że na podstawie zawartych umów rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej powódka świadczyła usługi dostawy i sprzedaży energii elektrycznej natomiast strona pozwana korzystała z energii elektrycznej dostarczanej do obiektów wskazanych w umowach. W wykonaniu powyższych umów strona powodowa wystawiła faktury VAT, których zapłaty dochodzi niniejszym postępowaniem.

Rozwijając powyższe wskazał też, że roszczenie wynika z następujących umów:

- umowy rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej nr (...) z dnia 01.10.2014 r. dotyczący punktu poboru nr (...) mieszczącego się przy ul. (...) w G.,
- umowy rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej nr (...) z dnia 01.10.2014 r. dotyczący punktu poboru nr (...) mieszczącego się przy ul. (...). S. D. (...), 81-155 w G.,
- umowy rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej nr (...) z dnia 01.10.2014 r. dotyczący punktu poboru nr (...) mieszczącego się przy ul. (...) w G..

Strona powodowa wskazała też, że zasady i warunki zaopatrywania odbiorców w energię elektryczną przez przedsiębiorstwa energetyczne określa ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 z późniejszymi zmianami). Zgodnie z art. 4j ust. 1 ustawy odbiorcy energii elektrycznej mają prawo zakupu energii od wybranego przez siebie sprzedawcy. Zakup energii odbywa się na podstawie umowy sprzedaży. Jednocześnie, aby umożliwić i zapewnić odbiorcom realizację powyższego uprawnienia stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej (operator systemu dystrybucyjnego) jest obowiązane zapewnić wszystkim odbiorcom, na zasadzie równoprawnego traktowania, świadczenie usług dystrybucji energii. Świadczenie usług dystrybucji energii odbywa się na podstawie umowy o świadczenie tej usługi i zapewnia dostarczanie energii elektrycznej zakupionej od wybranego sprzedawcy. Odbiorca dokonuje wyboru sprzedawcy i zawiera umowę sprzedaży, upoważniając sprzedawcę do reprezentowania go przed operatorem systemu dystrybucyjnego oraz przed dotychczasowym sprzedawcą. Strona zawierająca umowę o świadczenie usług dystrybucji lub umowę kompleksową powinna w tej umowie określić podmiot będący dla strony sprzedawcą w sytuacji zaprzestania dostarczania energii elektrycznej przez dotychczasowego sprzedawcę. Dla zapewnienia ciągłości sprzedaży energii elektrycznej, w przypadku, gdy dotychczasowy sprzedawca zaprzestanie sprzedaży, dystrybutor zawiera ze sprzedawcą rezerwowym w imieniu i na rzecz strony umowę rezerwową, na podstawie której będzie realizowana sprzedaż. Umowa rezerwowa wchodzi w życie w momencie gdy sprzedawca podstawowy zaprzestaje sprzedaży energii elektrycznej dla określonego odbiorcy.

Odnosząc się do treści złożonego pisma procesowego strony pozwanej z dnia 20.12.2016 r. powódka podała, że pozwany wypowiedział umowy sprzedaży energii elektrycznej z dnia 30.07.2013 r. z dotychczasowym sprzedawcą dla punktów poboru nr (...) i (...) w G., przy ul. (...) ze skutkiem na dzień 30.09.2014 r. Strona pozwana wystąpiła również z wnioskiem o rozwiązanie umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej do (...) S.A. Wobec powyższego wniosku strona pozwana została poinformowana, iż rozwiązanie umowy zostanie uznane za skuteczne dopiero z dniem demontażu układów pomiarowo-rozliczeniowych zgodnie z okresem wypowiedzenia. Do demontażu liczników zamontowanych u strony pozwanej pod adresem (...)/1, zgodnie z wystawionym zleceniem OT nr (...) oraz nr (...) z dnia 17.10.2014 r. doszło zaś w dniu 22.10.2014 r. O powyższym strona pozwana została poinformowana pismem Operatora z dnia 29.10.2014 r. Jednocześnie, w związku z tym, iż strona pozwana wypowiedziała umowy sprzedaży energii elektrycznej z dniem 30.09.2014 r. powodowa spółka otrzymała od Operatora Systemu Dystrybucyjnego zgłoszenie zawarcia umów rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej w celu utrzymania ciągłości dostaw energii elektrycznej dla punktów poboru nr (...) i (...) mieszczących się przy ul. (...) od dnia 01.10.2014 r. Strona powodowa dostarczała stronie pozwanej energię elektryczną na podstawie umów rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej do dnia demontażu licznika, co znajduje uzasadnienie w dokumentach księgowych. W wykonaniu powyższych umów strona powodowa wystawiła faktury VAT nr (...), których zapłaty dochodzi niniejszym postępowaniem. Ponadto strona powodowa wskazała, iż otrzymała również zgłoszenie od Operatora Systemu Dystrybucyjnego zawarcia umowy rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej dla punktu poboru nr (...) mieszczącego się przy ul. (...). S. D. (...), 81-155 w G., która obowiązywała do dnia 31.12.2014 r. W wykonaniu powyższej umowy strona powodowa wystawiła stronie pozwanej faktury VAT nr (...), których zapłaty dochodzi w niniejszym postępowaniu.

W piśmie z dnia 23 lutego 2017 r. pozwany podtrzymał żądanie oddalenia powództwa, wniósł też o zasądzenie na jego rzecz zwrotu wyegzekwowanego świadczenia wraz z wszystkimi wyegzekwowanymi od niego kosztami, w szczególności: zasądzonych na rzecz powoda kosztów sądowych, kosztów egzekucyjnych, kosztów zastępstwa procesowego powoda, kosztów zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym oraz odsetek. Nadto, podnosząc iż nie dał powodowi powodów do wszczęcia przeciwko niemu niniejszego postępowania sądowego domagał się zasądzenia na jego rzecz, bez względu na wynik niniejszej sprawy, kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, w wysokości 4 krotności stawki minimalnej.

Ustosunkowując się do treści pisma procesowego powoda oświadczył, iż w okresie objętym pozwem nie był związany z powodem umową o sprzedaż energii elektrycznej, zarówno w odniesieniu do punktu poboru w G. przy ulicy (...) jak i przy P.. D., gdyż wypowiedział łączące go wcześniej umowy kompleksowe, za pośrednictwem (...) Centrum S.A., z którym zawarł stosowną umowę rok wcześniej, tj. w dniu 31.07.2013 r. Umowa z Centrum (...) S.A. w odniesieniu do lokalu mieszkalnego w G. przy ulicy (...) do dnia dzisiejszego obowiązuje, a pozwany wywiązuje się ze swoich zobowiązań, zarówno w stosunku do sprzedawcy energii - Centrum (...) S.A, jak również operatora - (...) S.A. Wobec powyższego, zdaniem pozwanego, nie istniała żadna przesłanka do zawierania, poza wiedzą i zgodą pozwanego, umowy rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej, z której powód wywodzi swoje roszczenie, dlatego też pozostawało ono całkowicie bezzasadne. Zdaniem pozwanego, podobnie bezzasadne było także zawieranie w jego imieniu umowy rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej dla punktów poboru energii elektrycznej w G. przy ulicy (...). Również i dla tych punktów poboru pozwany był bowiem związany umową o sprzedaż energii elektrycznej z C. E. z dnia 31.07.2013 r. Usługę dystrybucji, przez cały czas niezmiennie realizowała spółka siostra powoda (...) S.A. Pozwany, w związku z planowaną rozbiórką domu przy ulicy (...), wypowiedział w dniu 28.08.2014r, umowy sprzedaży energii elektrycznej, które to umowy, zgodnie z przepisami ustawy Prawo energetyczne, uległy rozwiązaniu z ostatnim dniem miesiąca następującego po miesiącu w którym zostało złożone oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Umowę o przesył (dystrybucję) energii pozwany wypowiedział wcześniej - w dniu 25.07.2017 r., udając się w tym celu do biura obsługi klienta firm (...) w G. przy ulicy 10 lutego. Podczas rozmowy z przedstawicielem firmy pozwany poinformował ją o fakcie planowanej rozbiórki domu: woli rozwiązania umów i odłączenia instalacji zasilającej. W treści wypowiedzenia pozwany wyraźnie zawarł dyspozycję demontażu instalacji, wskazując powód uzasadniający wolę rozwiązania umowy. Co więcej przedstawiciel firm (...) jako warunek przyjęcia oświadczenia o wypowiedzeniu z dnia 25.07.2014 r. roku zażądał od pozwanego zgody Urzędu Miasta na rozbiórkę domu, a pozwany tę zgodę dostarczył. Pozwany podniósł, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy powód przyjął w dniu 28.07.2014 roku. Wobec faktu, iż pozwanego

łączyła umowa wyłącznie z operatorem, jak również z uwagi na wskazanie przyczyny rozwiązania umów, powód jako profesjonalista nie mógł mieć żadnych wątpliwości co do istoty oświadczenia woli pozwanego. Zgodnie z art. 65 kc; oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. W umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Nadto zgodnie z przepisami prawa oraz informacją dla konsumentów (pkt.12) zamieszczonej na stronie (...) S.A. konsument, ma prawo w każdym czasie i bez podania przyczyny do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 1 miesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu złożenia wypowiedzenia.

Wobec powyższego, zdaniem pozwanego umowa o świadczenie usług dystrybucji uległa rozwiązaniu najpóźniej z dniem 31.08.2014 r., a stanowisko spółki (...) S.A., jakoby umowa ulegała rozwiązaniu dopiero z chwilą demontażu liczników, zważywszy na fakt, iż termin podjęcia tej czynności zależy wyłącznie od operatora, jest nie do przyjęcia. Pozwany podniósł, że w świetle przedmiotowego stanu faktycznego można wyobrazić sobie sytuację, że liczniki zostałyby zdemontowane jeszcze później, co według logiki powoda miałyby uzasadniać obciążanie konsumentów opłatami handlowymi z tytułu umów sprzedaży rezerwowej. Dlatego też, w ocenie pozwanego, umowa ulega zatem rozwiązaniu z dniem demontażu liczników, jednakże nie później niż z upływem okresu wypowiedzenia. Pozwany wskazał też, że okoliczność tę potwierdziła powodowa spółka w kierowanym do niego pozaprosesowym piśmie z dnia 30.01.2017 r. Pozwany podniósł, iż również z tych przyczyn brak było przesłanek do zawierania w imieniu pozwanego umów sprzedaży rezerwowej. W ocenie pozwanego, sekwencja działań przedstawiona w pismach operatora do pozwanego, miała na celu zatuszowanie niedotrzymania terminu rozwiązania umowy, demontażu instalacji, a przede wszystkim uzasadnienie faktu wystawienia zlecenia na zawarcie umów rezerwacyjnych dla powoda. Pozwany bowiem, nie wiedząc czemu, został poproszony o złożenie dodatkowego pisma z wnioskiem o demontaż liczników, które złożył w dniu 15.10.2014 r. Następnie w odpowiedzi na nie uzyskał stanowisko operatora, z którego miało rzekomo wynikać, iż został dopiero poinformowany o sprawie. Tymczasem jak wynika z informacji operatora z dnia 30.01.2017 r. już w dniu 14.10.2014 r. nastąpiło odłączenie zasilania i demontaż przyłącza napowietrznego do budynku przy ulicy (...). Operator dokonał tegoż demontażu w oparciu o wypowiedzenie umów i zlecenie demontażu instalacji z dnia 28.07.2014 r., jako, iż w między czasie pozwany nie składał żadnych innych oświadczeń woli w tym zakresie.

Pozwany podniósł, iż jest w stanie zrozumieć natłok spraw i kolejkę oczekiwania na demontaż instalacji stąd operator może zrobić to w dogodnym dla siebie czasie, ale nie do zaakceptowania jest sytuacja, w której skutkami zwłoki operatora obciąża się konsumenta, w tym przypadku pozwanego.

Pozwany wskazał także, że pismem z dnia 11.05.2016 r., a więc pół roku przed wniesieniem pozwu powód w trybie postępowania reklamacyjnego poinformował pozwanego, iż na jego kontach rozrachunkowych o numerach (...) oraz (...), dotyczących lokalizacji przy ul. (...) występuje nadpłata w łącznej wysokości 55,49 zł. W ocenie pozwanego fakt ten w dodatkowo wskazuje na kompletny bałagan w dokumentacji powoda, jak również, co najbardziej bulwersujące, przerzucanie odpowiedzialności za bezwład organizacyjny na konsumentów. Pozwany podkreślił także, że nie dał powodowi powodu do wystąpienia przeciwko niemu na drogę postępowania sądowego, jak również następczego egzekwowania, rzekomo należnego mu świadczenia, na drodze postępowania egzekucyjnego, gdyż powód miał pełną wiedzę, iż dom przy ulicy (...) został rozebrany oraz iż pozwany zamieszkuje w G. przy ulicy (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 31.07.2013 r. pozwany zawarł umowę sprzedaży energii elektrycznej z (...) Centrum S.A. z siedzibą w R. dla punktów poboru w G.: przy ul. (...). D. - umowa nr (...) oraz ul. (...) - umowa nr (...).

dowód: umowa sprzedaży energii elektrycznej dotycząca lokalizacji G. ul. (...) x 2 - k. 118-120 i 121-124 oraz 172-177 i 178-182; umowa sprzedaży energii elektrycznej dotycząca lokalizacji G. ul. (...). D. - k. 114-117 i 183-188

Od tego czasu pozwany regulował należności za sprzedaż energii elektrycznej na rzecz (...) Centrum S.A.

Wcześniejsze umowy pozwany miał umowy zawarte i na ul. (...). D. i na ul. (...) z (...) E.. Dla lokalizacji przy ul. (...) umowę dostawę energii zawarł po śmierci rodziców w 2006 roku, natomiast dla lokalizacji przy ul. (...) - gdy się tam wprowadził - 4 września 2007 roku.

dowód: zeznania pozwanego słuchanego w charakterze strony - k. 190v-191; harmonogram płatności z dnia 17.10.2014 r. za okres od 01.10.2014 r. do 30.09.2015 r. - k. 125; okazane na rozprawie w dniu 12.09.2017 r. trzy dowody wpłat: 1) z 12.11.2013 r. na kwotę 136 zł z tytułu zapłaty faktury wystawionej 15.10.2013 r. za okres od 01.10.2013 r. do 30.11.2013 r. - miejsce usług ul. (...). D. (...) w G., 2) drugi z 09.01.2014 roku - 141 zł z tytułu zapłaty faktury wystawionej 15.10.2013 r. za okres od 01.12.2013 r. do 31.01.2014 r. - miejsce usług ul. (...). D. (...) w G. i 3) z 01.04.2014 r - 124 zł z tytułu zapłaty faktury wystawionej 15.10.2013 roku za okres od 01.02.2014 do 31.03.2014 r. - miejsce usług ul. (...). D. (...) w G.

W piśmie z dnia 25 lipca 2014 r. kierowanym do (...) G. pozwany wskazał, że prosi o rozwiązanie umowy: 1) Nr (...) i 2) Nr (...) - przy ul. (...) w G., podając jednocześnie, że odłączenia należy dokonać, gdyż dom podlega rozbiórce.

Pismo to w dniu 28.07.2014 r. pozwany zaniósł osobiście do biura obsługi klienta firm (...) w G. przy ulicy 10 lutego. Podczas rozmowy z przedstawicielem firmy pozwany poinformował go o fakcie planowanej rozbiórki domu i wynikającej z tego faktu woli rozwiązania umów i odłączenia instalacji zasilającej. Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy powodowa spółka (...) przyjęła w dniu 28.07.2014 roku.

Oświadczenie to pozwany złożył, gdyż chciał dokonać rozbiórki domu, a powiedziano mu, że nie może tego zrobić tak długo, jak poprowadzone są tam kable energii, bez odłączenia instalacji energetycznej.

dowód: pismo pozwanego z dnia 25.07.2014 r. - k. 52 - oryginał potwierdzenia odbioru tego pisma okazany na rozprawie w dniu 12.09.2017 r. - protokół rozprawy z 12.09.2017 r. - k.

Następnie, w związku z planowaną rozbiórkę domu przy ulicy (...) pozwany pismem z dnia 28.08.2014 r. wypowiedział spółce (...) umowy sprzedaży energii elektrycznej do lokalizacji przy ul. (...).

W kierowanym do pozwanego piśmie z dnia 08.09.2014 r. Centrum (...) S.A. poinformowało pozwanego, że jego pismo zawierające w swojej treści oświadczenie woli o rezygnacji z Umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...) z dnia 30-07-2013 r. i (...) z dnia 30-07-2013 r. otrzymało w dniu 29-08-2014 r. oraz że uznaje je za skuteczne, a nadto że zgodnie z art. 4j ust. 3 i 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku (Dz. U. 1997 nr 54 poz. 348 ze zm.) Prawo energetyczne przedmiotowa umowa ulega rozwiązaniu z ostatnim dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym oświadczenie wpłynęło, a tym samym, że w związku z tym powyższa umowa przestanie obowiązywać z dniem 30.09.2014 r.

wypowiedzenie umowy z (...) Centrum S.A. do lokalizacji przy ul. (...) - k. 126; potwierdzenie jej rozwiązania, tj. pisma (...) z dnia 08.09.2014 r. - k. 127 i 128

W piśmie z dnia 15 października 2014 r., kierowanym do spółki (...) S.A., na prośbę pracownika spółki (...), pozwany potwierdził, że prosi o demontaż liczników pod adresem (...) w związku z rozbiórką budynku. Pismo to napisał w celu przyspieszenia zdjęcia liczników.

W piśmie z dnia 17.10.2014 roku spółka (...) S.A., wskazując iż czyni to w nawiązaniu do otrzymanego pisma pozwanego dotyczącego rozwiązania umów o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej dla (...): (...): (...): (...) zainstalowanych w G., przy ul. (...) - wskazała, iż informuje pozwanego, że pismo to traktuje jako formalne wypowiedzenie przedmiotowej umowy w zakresie ww. punktu poboru. Wskazała też, że rozwiązanie umowy uznaje za skuteczne na dzień demontażu układów pomiarowo-rozliczeniowych, zgodnie z okresem wypowiedzenia według ogólnych warunków umów.

Kolejnym pismem z dnia 29.10.2014 r. spółka (...) S.A. - w odpowiedzi na korespondencję w sprawie demontażu liczników w G. pod adresem (...) poinformowała pozwanego, że liczniki o numerach: (...) i (...) zostały zdemontowane w dniu 22.10.2014 r.

dowód: przesłuchanie pozwanego w charakterze strony - k. 190v-191; pismo pozwanego z dnia 15.10.2014 r. - k. 53; pismo (...) S.A. z dnia 17.10.2014 r. - k. 54, pismo (...) S.A. z dnia 24.10.2014 r. - k. 55; potwierdzenie demontażu liczników przy ul. (...) w dniu 22.10.2014 r. - k. 89 i 90

W dniu 01.10.2014 r. spółka (...) S.A. w G. - wskazując, iż działa jako pełnomocnik pozwanego zawarła z powodową spółką (...) S.A. w G., jako sprzedawcą rezerwowym, umowę sprzedaży rezerwowej dla następujących punktów poboru:

- dla punktu poboru nr (...) mieszczącego się przy ul. (...) w G. (umowa rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej nr (...) z dnia 01.10.2014 r.),

- dla punktu poboru nr (...) mieszczącego się przy ul. (...) w G. (umowa rezerwowa sprzedaży energii elektrycznej nr (...) z dnia 01.10.2014 r.),

- dla punktu poboru nr (...) mieszczącego się przy ul. (...) S. D. (...), 81-155 w G. (umowy rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej nr (...) z dnia 01.10.2014 r.).

dowód: dwie umowy sprzedaży rezerwowej dla punktu poboru przy ul. (...) k. 91-94 i 95-98; umowa sprzedaży rezerwowej dla punktu poboru przy ul. (...). D. (...) - k. 99-102

W dniu 21.01.2015 r. powód wystawił pozwanemu z tytułu zawartej umowy sprzedaży rezerwowej dotyczącej punktu poboru przy ul. (...). D. 241 A m. 86:

a) fakturę nr (...) na kwotę 141,57 zł płatną do dnia 04.02.2015 r. z tytułu rozliczenia energii elektrycznej za okres od 01.10.2014 r. do 24.11.2014 r.,

b) fakturę nr (...) na kwotę 81,46 zł płatną do dnia 20.02.2015 r. z tytułu rozliczenia energii elektrycznej za okres od 25. (...) do 31.12.2014 r.

c) fakturę nr (...) na kwotę 223,30 zł płatną do dnia - tytułem korekty faktury (...) z powodu błędnie rozliczonych kW spowodowanych zamknięciem umowy na dzień 31.12.2014 r.

W dniu 28.01.2015 r. powód wystawił pozwanemu z tytułu zawartej umowy sprzedaży rezerwowej dotyczącej jednego z dwóch punktów poboru przy ul. (...) fakturę nr (...) na kwotę 40,59 zł płatną do dnia 09.02.2015 r. z tytułu opłaty handlowej obejmującej okres 01.10.2014 r. do 21.10.2014 r., a następnie w dniu 23.03.2015 r. kolejną fakturę nr (...) na kwotę 40,59 zł płatną do dnia 03.04.2015 r. dotyczącą drugiego z punktów poboru przy ul. (...) z tytułu opłaty handlowej obejmującej także okres od 01.10.2014 r. do 21.10.2014 r.

dowód: faktury dotyczące punktu poboru przy ul. (...). D. - k. 36-36 v, 38-38v i 39-39v faktury dotyczące punktów poboru przy ul. (...) - k. 37-37v, 40-40v

W kierowanym do pozwanego piśmie z dnia 11.05.2016 r., w odpowiedzi na pismo pozwanego, które wpłynęło do powodowej spółki w dniu 2016-04-14, spółka (...) poinformowała pozwanego, że z systemu bilingowego wynika, że liczniki na kontach rozrachunkowych pozwanego numer (...) oraz (...) są licznikami nieczynnymi oraz że na ww. kontach pozwanego w (...) SA brak jest zadłużenia. Widoczna jest natomiast nadpłata w następujących wartościach:

- dla konta rozrachunkowego numer (...) nadpłata wynosi 49,23 zł.

- dla konta rozrachunkowego numer (...) nadpłata wynosi 6,26 zł.

dowód: pismo powoda z dnia 11.05.2016 r. - k. 132

W kierowanym do pozwanego piśmie z dnia 30.01.2017 r., w odpowiedzi na pismo pozwanego (dotyczące zasilania w energię elektryczną posesji (...), w G.) (...) S.A. Oddział G. Rejon (...) w G. potwierdził, że w dniu 14.10.2014 r. nastąpiło odłączenie zasilania i zdemontowanie przyłącza napowietrznego 0,4 kV do budynku w G., ul. (...).

dowód: pismo E.-Operator z dnia 30.01.2017 r. - k. 131

Okres wypowiedzenia umowy o dystrybucję w spółce (...) wynosi 1 miesiąc. skutek wypowiedzenia następuje na koniec miesiąca kalendarzowego.

dowód: wydruk ze strony internetowej operatora - informacje dla konsumenta - k. 133-135

Cała należność zasądzana nakazem zapłaty została przez powoda wyegzekwowana w drodze postępowania egzekucyjnego.

okoliczność przyznana, nadto: okazane na rozprawie w dniu 12.09.2017 r.: pismo z ZUS z dnia 15.03.2016 r. kierowane do Komornika Sądowego M. C. w G., stanowiące zawiadomienie o dokonanych potrąceniu ze świadczenia emerytalno-rentowego pozwanego; pismo wierzyciela - powoda z dnia 21.04.2016 r. zawierające oświadczenie o podtrzymaniu wniosku egzekucyjnego podtrzymujące wniosek o dalsze prowadzenie postępowania egzekucyjnego. - protokół rozprawy z dnia 12,09,2017 r. - k. 190

Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dokumenty prywatne przedstawione przez strony procesu, których autentyczność i treść - w przeciwieństwie do ustalenia skutków z niej wynikających - nie była przez nie kwestionowana.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowiły także zeznania słuchanego w charakterze strony pozwanego, gdyż ich prawdziwość, jako znajdująca potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym nie budziła wątpliwości Sądu, nie była też w żadnej sposób kwestionowana przez stronę powodową.

Sąd oddalił wniosek powoda zwarty w piśmie z dnia 19 maja 2017 r. o przeprowadzenie dowodu z umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej zawartej pomiędzy pozwanym a (...) S.A. na okoliczność umocowania tej spółki do zawarcia umowy sprzedaży rezerwowej z (...) S.A. w imieniu pozwanego oraz o zobowiązanie przez Sąd E.-Operator do przedłożenia do akt sprawy wskazanej umowy o świadczenie usług dystrybucji, gdyż po pierwsze dowód ten Sąd ocenił jako spóźniony - gdyż zawarty w piśmie, które zostało założone po upływie prawie dwóch miesięcy od daty do której Sąd zobowiązał pełnomocnika powoda do złożenia pisma przygotowawczego. Po drugie zaś powód w żaden sposób nie uprawdopodobnił nawet, aby strona powodowa nie miała możliwości uzyskania tego dokumentu od spółki (...) S.A. Stąd w ocenie Sądu twierdzenie to było całkowicie gołosłowne, a wniosek powoda by to Sąd, za stronę powodową, powziął czynności mające na celu zgromadzenie materiału dowodowego tym bardziej nieuprawniony, że to powód zawarł umowę z podmiotem podającym, iż jest pełnomocnikiem pozwanego i że w oparciu o posiadane pełnomocnictwo działa w jego imieniu. Stąd, w opinii Sądu, obowiązkiem powoda już w dacie podpisania umowy z rzekomo reprezentującym pozwanego pełnomocnikiem było uprzednie uzyskanie co najmniej odpisu tego pełnomocnictwa, w celu zweryfikowania prawdziwości tego oświadczenia, a następnie zachowanie jego kopii. Ponadto powód w żadnej mierze nie tylko nie wskazał, ale też nawet nie uprawdopodobnił w jaki sposób i kiedy usiłował uzyskać omawiany dokument od spółki (...) oraz w jaki sposób spółka ta zareagowała na te jego działania oraz czym, jeśli w ogóle, uzasadniła swoją odmowę przedstawienia mu tego dokumentu, na którego istnienie powoływała się przecież w dacie zawierania w imieniu pozwanego przedmiotowych umów sprzedaży energii.

Oddalając przedmiotowy wniosek Sąd miał też na uwadze, iż na rozprawie w dniu 12 września 2017 r. pełnomocnik pozwanego oświadczył, iż pozwany nie kwestionuje istnienia w umowie o świadczeniu usług dystrybucji blankietowego upoważnienia do zawarcia umowy sprzedaży rezerwowej, jednak stoi na stanowisku, iż w okolicznościach faktycznych sprawy nie było podstaw do zawarcia takiej umowy, gdyż umowa ta została wypowiedziana pismem z dnia 25 lipca

2014 r. - jeżeli chodzi o dwa punkty poboru przy ul. (...); zaś w zakresie punktu poboru przy ul. (...). D. - od roku 2013 pozwany miał tam zawartą umowę o sprzedaż energii z innym dostawcą (vide k. 190v).

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych w oparciu o ten materiał ustaleń faktycznych, Sąd doszedł do przekonania, iż roszczenie powoda było całkowicie niezasadne i jako takie nie zasługiwało na uwzględnienie w jakimkolwiek zakresie.

Rozstrzygając w powyższy sposób Sąd miał na względzie, iż obie umowy, w oparciu o które powód sformułował żądanie pozwu zostały zawarte z nim przez spółkę (...), która podawała, że w zakresie tej czynności reprezentuje pozwanego, jako jego pełnomocnik. Sąd miał też na względzie, że jakkolwiek powód nie przedłożył do akt sprawy dokumentu potwierdzającego fakt udzielenia tej spółce przez pozwanego umocowania do zawarcia umowy rezerwowej sprzedaży, to pozwany okoliczności tej nie kwestionował. Stał jednak na stanowisku, iż - jak to wyżej wskazano - w okolicznościach faktycznych sprawy nie było podstaw do zawarcia takich umów zarówno w zakresie punktów poboru przy ul. (...) jak i przy ul. (...). D..

Oceniając stanowiska stron Sąd zważył, iż zgodnie z brzemieniem art. 102 §1 kc kc jeżeli zawierający umowę jako pełnomocnik nie ma umocowania albo przekroczy jego zakres, ważność umowy zależy od jej potwierdzenia przez osobę, w której imieniu umowa została zawarta. Art. 105 kc stanowi natomiast, że jeżeli pełnomocnik po wygaśnięciu umocowania dokona w imieniu mocodawcy czynności prawnej w granicach pierwotnego umocowania, czynność prawna jest ważna, chyba że druga strona o wygaśnięciu umocowania wiedziała lub z łatwością mogła się dowiedzieć. W ocenie zaś Sądu, w zakresie umowy sprzedaży dotyczącej lokalizacji przy ul. (...), z uwagi na fakt, że złożone przez pozwanego wypowiedzenie umowy dystrybucji zostało pierwotnie przyjęte przez powodową spółkę, tj. spółkę (...) - o czym świadczy treść prezentaty z dnia 28 lipca 2014 r. na piśmie pozwanego z dnia 25.07.2014 r. (k. 52) brak było jakichkolwiek wątpliwości, iż powodowa spółka powinna mieć świadomość, iż wraz z upływem obowiązującego okresu wypowiedzenia umowa o dystrybucję wygasła, a wraz z nią zawarte w niej pełnomocnictwo do zawarcia umowy rezerwowej sprzedaży energii dla tego punktu poboru. Do wygaśnięcia tej umowy doszło zaś z dniem 31 sierpnia 2014 r., w tym dniu minął bowiem jednomiesięczny okres wypowiedzenia umowy o dystrybucję energii dla punktów poboru przy ul. (...). Bez znaczenia dla tej okoliczności pozostawał fakt późniejszego demontażu liczników przez spółę Operator. W tym zakresie Sąd w całości podzielił przytoczone wyżej stanowisko zaprezentowane przez pełnomocnika pozwanego. Niewątpliwie bowiem opieszałość pracowników spółki dystrybucyjnej z wykonaniem czynności faktycznych mających na celu zrealizowanie skutków ustania umowy zawartej z pozwanym o dystrybucję energii dla tego poboru w żadnej mierze nie mogła wpłynąć na przedłużenie umownych terminów wypowiedzenia tej umowy. O tym zaś, że to właśnie od daty 28.07.2014 r., a nie od dnia 15.10.2015 r. należało w niniejszej sprawie liczyć bieg terminu wypowiedzenia umowy o dystrybucję energii do punktów przy ul. (...) - świadczył fakt, iż odłączenie zasilania i demontaż przyłącza napowietrznego do budynku przy ulicy (...) nastąpiło w dniu 14.10.2014 r. (co wynikało z kierowanego do pozwanego pisma spółki (...)). Tym samym bezsprzecznie spółka wiedzę o wypowiedzeniu umowy o dystrybucję powzięła o oparciu o wcześniejsze pismo pozwanego złożone właśnie w dniu 28.07.2014 r. w biurze obsługi klienta Grupy E., skoro pomiędzy datą złożenia tego pisma, a pismem z dnia 15.10.2014 r. potwierdzającym wolę demontażu liczników pozwany innych pism nie składał.

Skoro więc już w dniu 28 lipca 2014 r. powodowa spółka nie tylko wiedziała o wypowiedzeniu przez pozwanego umowy dystrybucji energii dla punktów poboru przy ul. (...), ale też znała przyczyny tej decyzji pozwanego, jakim było wyburzenie budynku do którego instalacja elektryczna była dotychczas doprowadzona, to niewątpliwie brak było po jej stronie dobrej wiary w dacie gdy zawierała ona, z przedstawiającą się jako reprezentującą pozwanego spółką (...), umowy o rezerwową sprzedaż energii dla tej właśnie lokalizacji. Powyższe czyniło zaś omawiane umowy zawarte w dniu 1 października 2014 r. nieważnymi, gdyż zawartymi po wygaśnięciu umocowania udzielonego spółce (...) przez mocodawcę, o czym powód nie tylko mógł z łatwością się dowiedzieć, ale też i wręcz wiedział. Okoliczności te skutkowały uznaniem przez Sąd braku podstawy do obciążenia pozwanego opłatami handlowymi z tytułu sprzedaży pozwanemu energii elektrycznej do tej właśnie lokalizacji. Nieważność umów, w oparciu o które powód spełnił

wskazane w pozwie świadczenia wykluczała bowiem możliwość formułowania w oparciu o ich zapisy skutecznych roszczeń wobec pozwanego, gdyż umowy te nie wywołały w stosunku do pozwanego jakichkolwiek skutków.

W zakresie zaś umowy dotyczącej sprzedaży energii pozwanemu do lokalizacji przy ul. płk. D. Sąd miał na względzie, że również i ta umowa, wobec nie wykazania przez powoda by została ona potwierdzona przez pozwanego po jej zawarciu w jego imieniu przez pełnomocnika - była nieważna. Brak potwierdzenia był zaś w sprawie niniejszej o tyle wyraźny, że pozwany w sposób jednoznaczny kwestionował istnienie jakichkolwiek podstaw faktycznych do jej zawarcia w jego imieniu. Również zdaniem Sądu podstaw takich nie było, skoro od dnia 1 lipca 2013 r. pozwany posiadał zawartą dla tej lokalizacji umowę sprzedaży energii elektrycznej z C. E. z siedzibą w R.. W ocenie Sąd niewątpliwie zaś zawierając z powodem w imieniu pozwanego w dniu 1 października 2014 r. umowę rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej dla punktu poboru przy ul. (...). D. spółka (...) S.A. przekroczyła zakres udzielonego jej przez pozwanego umocowania. Ustalając powyższe Sąd miał na względzie, że jakkolwiek ustawa Prawo energetyczne nie definiuje pojęcia sprzedawcy rezerwowego czy też sprzedaży rezerwowej energii, choć pojęcia te trwale i powszechnie występują w obrocie, to niewątpliwie sprzedawca rezerwowy to funkcjonujący na rynku energii podmiot (przedsiębiorstwo obrotu energią), który zapewnia ciągłość dostarczania (a właściwie sprzedaży) energii, „w przypadku zaprzestania dostarczania tej energii przez wybranego przez odbiorcę sprzedawcę” (co wynika z art. 5 ust. 2a pkt 1 lit. b Prawa energetycznego - tj. z dnia 20 stycznia 2017 r., Dz.U. z 2017 r. poz. 220 - w zakresie art. 5 ust. 2a w identycznym brzmieniu w dniu 01.10.2014 r.). Zgodnie z tym artykułem: Umowa o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, której stroną jest użytkownik systemu niebędący podmiotem odpowiedzialnym za bilansowanie handlowe, powinna zawierać także, w przypadku gdy użytkownikiem systemu jest: 1) odbiorca – oznaczenie: b) podmiotu będącego dla odbiorcy sprzedawcą i zgodę tego odbiorcy na zawarcie przez operatora systemu dystrybucyjnego umowy sprzedaży energii elektrycznej z tym sprzedawcą, na jego rzecz i w jego imieniu, w przypadku zaprzestania dostarczania tej energii przez wybranego przez odbiorcę sprzedawcę. Skoro więc wybrany przez pozwanego sprzedawca energii elektrycznej nie zaprzestał dostarczania mu energii elektrycznej (co pozwany dowód nie tylko treścią swoich zeznań, ale także okazanymi rachunkami wystawionymi przez (...) Centrum S.A. i pokwitowaniami ich opłacenia - co niewątpliwie potwierdzało fakt otrzymania przez niego takiego świadczenia od tego podmiotu), to bez wątpliwości zawierając w dniu 1 października 2014 r. umowę sprzedaży rezerwowej w imieniu pozwanego - spółka (...) przekroczyła zakres udzielonego jej umocowania, gdyż przedmiotową umowę zawarła w warunkach faktycznych, w których do dokonania tej czynności nie była upoważniona. Stąd, podobnie jak w przypadku dwóch wcześniej omówionych umów, także i w tej sytuacji brak ważności tej umowy (wobec jej niepotwierdzenia przez pozwanego) skutkowało uznaniem przez Sąd tej umowy za nieważną i w konsekwencji negatywną oceną zasadności żądań powoda opartych na zapisach tej umowy. Również i ta umowa nie wywołała bowiem w stosunku do pozwanego jakichkolwiek skutków.

Z uwagi na powyższe już jedynie na marginesie wskazać należy, że w ocenie Sądu przedmiotowe powództwo podlegało oddaleniu również z uwagi na wygaśnięcie zobowiązania pozwanego, wskutek wyegzekwowania dochodzonego od niego świadczenia w toku przeprowadzonego przez powoda postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego wydanego przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie. W skutek prowadzonej przez komornika na wniosek powoda, jako wierzyciela egzekwującego, egzekucji ze świadczenia emerytalno-rentowego pozwanego z momentem uznania rachunku bankowego komornika nastąpiło spełnienie świadczenia na rzecz powoda. (por. wyr. SN z 6.7.1999 r., II CKN 394/98, OSNC 2000, Nr 2, poz. 30) W konsekwencji dochodzone przez powoda świadczenie główne oraz świadczenie uboczne (odsetki) wygasło. Wskutek tego, w dacie zamknięcia rozprawy, po stronie powoda nie istniało uprawnienie do ponownego skutecznego żądania zasądzenia od pozwanego uzyskanego już świadczenia. Wniosek powoda o uwzględnienie w tym stanie rzeczy powództwa nie mógł zostać uwzględniony. Brak było także podstaw do umorzenia postępowania w niniejszej sprawie, albowiem pomimo uzyskania zaspokojenia powód pozwu nie cofnął, lecz żądanie pozwu popierał w pierwotnym brzmieniu aż do zamknięcia rozprawy. Wydanie wyroku w sprawie nie było zatem zbędne, skoro powód podtrzymywał żądanie rozpoznania sprawy i rozstrzygnięcia o sporze stron. W tym miejscu należy przytoczyć, podzielany przez Sąd w niniejszej sprawie pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uzasadnieniu uchwały z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie III CZP 119/13 (w której wskazano, że jeżeli powód po spełnieniu świadczenia przez pozwanego po doręczeniu pozwu nie cofnął pozwu, sąd oddala powództwo), iż po przeprowadzeniu postępowania i zamknięciu rozprawy sąd, stosownie do art. 316 §1 kpc, wydaje wyrok, biorąc za

podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Stanowi on bowiem podstawową czynność decyzyjną sądu o charakterze merytorycznym, rozstrzygającą sprawę co do istoty, w odniesieniu do przedmiotu procesu. Stan sprawy obejmuje zaś zarówno jej okoliczności faktyczne, jak i obowiązujące przepisy, mogące stanowić podstawę prawną rozstrzygnięcia (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 5 września 1975 r., I CR 526/75, OSNC 1996, nr 7-8, poz. 171; z dnia 7 marca 1997 r., II CKN 70/96, OSNC 1997, nr 8, poz. 113; z dnia 22 czerwca 2004 r., IV CK 453/03; z dnia 8 lutego 2006 r., II CSK 153/05; z dnia 15 lutego 2013 r., I CSK 314/12). Może on różnić się od tego, który istniał w momencie wnoszenia powództwa i był wyznaczony pozwem (art. 187 §1 kpc), jeżeli podjęte zostały przez strony czynności mające wpływ na żądanie, jego rodzaj i zakres oraz na okoliczności faktyczne przytoczone na uzasadnienie żądania pozwu. Przepis art. 316 §1 kpc wyraża zasadę aktualności orzeczenia sądowego, mającą zastosowanie do każdego rodzaju powództwa (o świadczenie, o ustalenie stosunku prawnego lub prawa, o ukształtowanie stosunku prawnego lub prawa). Do czynności wpływających na zmianę stanu sprawy istniejącego w chwili wnoszenia pozwu należy również spełnienie świadczenia przez pozwanego w toku postępowania, powodujące wygaśnięcie dochodzonego roszczenia. Jeżeli na skutek spełnienia świadczenia przez pozwanego w toku postępowania doszło do wygaśnięcia objętej roszczeniem wierzytelności, odpadła podstawa do uwzględnienia powództwa.

W ocenie Sądu nie ma znaczenia dla powstania tego skutku fakt, że spełnienie dokonane zostało w drodze egzekucji, gdyż w przypadku ponownego uwzględnienia powództwa brak jest jakichkolwiek norm prawnych pozwalających na zamieszczenie w wyroku jakiegokolwiek wzmianki o uprzednim wyegzekwowaniu już świadczenia przez podmiot na rzecz którego nastąpiłoby zasądzenie. Wskutek tego ponowny tytuł egzekucyjny stanowiłby dla powoda, po uzyskaniu klauzuli wykonalności (czemu Sąd - w sytuacji ustalenia prawomocności wyroku - nie miałby podstaw by w postępowaniu klauzulowym się sprzeciwić) tytuł do ponownego prowadzenia egzekucji o to samo świadczenie, które już wcześniej wyegzekwował w oparciu o wydany w tej samej sprawie nakaz zapłaty.

Mając powyższe na uwadze w pkt. I Sąd powództwo w całości oddalił. Podstawę prawną orzeczenia stanowił art. 102 kc, 105 kc w zw. z art. 5 ust. 2a pkt 1 lit. b Prawa energetycznego oraz art. 535 §1 kc a contrario.

Wniosek pozwanego o zwrot wyegzekwowanej należność Sąd w sprawie niniejszej pozostawił bez rozpoznania, mając na względzie, iż w sprawie niniejszej pozwany nie wniósł pozwu wzajemnego.

W pkt. II wyroku, powód jako strona spór przegrywająca został obciążony obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanego poniesionych przez niego kosztów procesu, na które składało się wynagrodzenie ustanowione przez pozwanego pełnomocnika w wysokości 360 zł oraz zwrot wydatków w kwocie 17 zł w postaci opłaty skarbowej od złożonego do akt sprawy dokumentu pełnomocnictwa procesowego. Wysokość wynagrodzenia z tytułu kosztów zastępstwa procesowego strony pozwanej przez występującego w sprawie radcę prawnego została ustalona w wysokości podwójnej stawki minimalnej przewidzianej w obowiązującym w dacie wniesienia pozwu §6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz.1349). W ocenie Sądu nakład pracy reprezentującego pozwanego pełnomocnika, przejawiający się także w jego każdorazowej obecności na posiedzeniach Sądu podczas rozprawy, przemawiał za uwzględnieniem wniosku pozwanego i ustaleniem wysokości omawianego wynagrodzenia w stawce wyższej niż minimalna; przy czym ustalenie jej we wnioskowanej wysokości 4-krotności stawki było niemożliwe z uwagi na regulację §2 ust. 2 zd. 2 in fine, w myśl której opłata nie może przekraczać wartości przedmiotu sprawy.